

TĚŽKÁ ZKOUŠKA PRO FANOUŠKA

Fanda Pávek z Hořiček
je prodejcem pániček.
Pravidelně každý den
chodí po vsi s batohem,
ze kterého pánve trčí,
kšefty s nádobím nefrčí.
Když zákazník pánev vrací,
Fanouš sní o jiné práci.
Tahle ho už nebabí,
ruksak letí do kroví.
Nápad zrodil se mu v hlavě,
Fanda rozhodl se právě,
že se stane hasičem,
pánve, ty jsou "vo ničem."
Přihlásí se do sboru,
jenže není z oboru.
Musí projít cvičením,
jež se stane mučením.
Kombinézu natáhne,
břicho pracně zatáhne.
Prostředky, které ho chrání,
v pohybu mu náhle brání.
Nástup - výstup z vozidla
má tu zvláštní pravidla.
Vyškrábe se do kabiny,
zpomíná na své mašiny.
Nepřestává v duchu klít,
kdepak, zlatý Favorit!
Velitel uvolní zátku,
rozptýlí do vzduchu látku,
která skrývá nebezpečí.
Fanda si mne oči, brečí.
Nos ho pálí, kůže svědí,
vztekle přes plexisklo hledí.
Cvičí transport osoby,
ach, mé drahé nádobí!
Figurant je v těžkém šoku,
Fanoušovi cuká v oku.
Má poskytnout první pomoc,
břichem cloumá mořská nemoc.
Zástava a poleptání,
doted' o nich neměl zdání.

Jmenuje hasební látky,
seznam je však příliš krátký.
A ohnisko požáru?
Den je plný nezdaru.
Při základech jištění
roste v mysli zjištění,
že ten výcvik prostě "nedá".
Po žebříku mlčky šplhá.
Hasit není dobrý nápad,
dolů hněd se začne drápat.
K velitelství rychle spěchá,
hadici si v ruce nechá.
Pod nohama se mu kroutí,
František se přes ni zhroutí.
Vykřikuje: „Nemám na to!“,
z hadice mu kape bláto.
Krokodýla na tričku,
přitom na prd fyzičku.
Před velitelem se zvedá,
vysíleně šeptem dodá:
„Máte tady kuchaře?
Seženu vám talíře.
Možná taky hrnců sadu,
nemá skoro žádnou vadu.
A když bude kuchař chtít,
můžu z kroví vylovit
i pář super pániček
na voňavej řízeček.

Tak zas Fanouš z Hořiček
rozjel prodej pániček.